

Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 16 : de Narcisso

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[139\] : De Narcisso](#)

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IX

Ce document est une version augmentée de :

[Mythologia, Venise, 1567 - IX, 16 : de Narcisso](#)

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IX

[Mythologie, Paris, 1627 - IX, 17 : De Narcisse](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IX

[Mythologie, Lyon, 1612 - IX, 16 : De Narcisse](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Francfort, 1581 - IX, 16 : de Narcisso, 1581

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 03/02/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/6062>

Copier

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8
Langue(s)Latin
Paginationp. 1013-1015

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Narcisse](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière
modification le 25/11/2024

namque auaritiam, cum pecunia esset apud eum omniū controuersiarū iudex aut libido, dictus est asini aures habere: nam solum aurum sibi prae omnibus proposuerat. Alij dicunt, inter quos fuit Callisthenes in nauigatione, & Hecataeus de Hyperboreis, duos colles fuisse in Phrygia, qui aures asini vocarentur, super quibus munitissima oppida condita fuerunt, è quibus latrones complures viatores & peregrinos adoriebantur. His locis cum arma Midas intulisset, ac oppidis per vim potitus fuisset obtruncatis eorum locorum latronibus, dictus est fabulosè aures asini habere. Alij voluerunt illum, quia Liberum patrem fefellisset, in asinum fuisse mutatum, sed cum recuperasset pristinam formam, aures tamen non deposuisse. Alij quia Dionysi asinos ac iumenta iniuriis affecerit, ab irato Deo illi asini aures fuisse iniunctas maluerunt. Alij aures asini datas Midæ à Deo fuisse idcirco putarunt, quia omnes arrogantes damnantur ignorantia: qui enim se scire omnia vel quæ nescit, arbitratur, is parum idoneus efficitur ad scientiam. Quod si quis diligenter hæc animaduertat, id profectò intelliget, antiquos per hæc ad humanitatem & liberalitatem homines adhortari solitos, cum Deus sibi gratissimam esse in hospites benignitatem ostenderit. iidem postea nos à petendis rebus certis a Deo deterruerunt, cum plerunq; perniciosà expetamus: quare quod nobis conferat à Diis poscendum est, illiq; relinquenda rerum omnium optio. Deinde singulorum vires metiri oportere docuerunt, neque iudicanda sunt illa, quæ non rectè nouimus, cum temeraria iudicia Dei vindictam in se irritent. Nam qui per inscitiam aut fraudem alterius opes aut dignitatem alteri adiudicauerit, ille priori domino, cui rapuit, restituere iure æquitatis debet. Quod verò nullum scelus, nullumque iniquum iudicium diu latere potest, declarauit tonsoris sermo silentio proximus: omnia enim turpia in lucem tempus solet proferre. At nunc de Narcisso dicamus.

De Narcisso. CAP. XVI.

NARCISVS autem, quem fabulæ in florem sui nominis mutatum fuisse inquit, dicitur fuisse amnis Cephisi & Nymphæ Liriope filius, vt patet apud Ouid. libro tertio Metamorph.

Prima fide, sociisque rata tentamina sumpsit

*Carula Lirtope: quam quondam flumine curus
 Impluit, clausaque suis Cephisus in undis
 Fimtulit, enixa est Stero pulcherrima pleno
 Infantem Nymphæ iam tum qui posset amari:
 Narcissumque vocat, de quo consultus, an esset
 Tempora matura & sursum longa senectæ,
 Faridicus daret, si se non nouerit, inquit.*

Echo autem capta eius amore illum diu insecuta est: sed cum amoris impatiens contabuisset, in solam vocem denique conueritur. Fabulantur hunc, ubi iam excreuisset, corporisque forma in dies cum tenerioribus annis augesceret, ad fontem quendam purissimum labore venationis & cæstu aliquando fatigatum deuenisse: qui cum se ad fontem bibiturus in genua deflexisset manibus in ora fontis firmatis, nondum labris ad aquam fontis admotis suam imaginem in fonte despexit: erat enim eius fontis aqua limpidissima, quæ fundû habebat subnigrum. Tum Narcissus amore ac desiderio suæ imaginis ita captus est, ut cum nullam potiundæ talis formæ sibi spern reliquam esse intelligeret, sui ipsius desiderio tandè paulatim contabuerit, ac Deorum misericordia deniq; in florem sui nominis fuerit conuersus. Dictus fuit autè Narcissus ἀνὸρ τὸν ὕπνῳ ἀπορροῦν à torpendo scilicet, quia ob id desiderium torpuerit. Is flos Eumenidibus fuit postea consecratus, è quo Deabus illis sacrificantes coronis utebantur, ut ait Ister in lib. de Coronis. quia tamen fuit etiam Baccho gratus. Scriptû reliquit Phanodemus libr. 5. rerum Atticarum, coronas è narcisso consecratas fuisse Proserpinæ, quoniam Borem illum colligeret cum rapta fuit à Plutone. Memoriz prodidit Paus. in Bœoticis in simbo. Thespensium vicum Danacum fuisse, & in eo fontem Narcissum vocatû, in quo se Narcissus, ut fama est, inspexerit. Scripsit Euanthes in fabulosis sororem illi gemellâ fuisse cum oris forma, tum coma, & vestitu, & omni corporis parte similem. Hi cum simul venarentur, ferunt sororem à puero amatam, qua mortua ille desiderij impatiens dicitur ad fontem venire solitus, ut eius imaginem ibi intueretur. Sed cum id solarium leuè videretur, deniq; magnitudine desiderij deperit, vel, ut aliis magis placuit, se in fontem deiecit ac perit, ad quem ambo solebant conuenire. At verò hæc falsa esse, & ad Narcissi gratiam ficta testatur Paus. qui multis annis ante Narcissi tempora raptam fuisse

fuisse Proserpinam Ceresis filiam memorauit. ¶ Hæc fabulose dicta sunt de Narcisso. At quid in hac fabula continetur vitæ humanæ vtile, quod potuerit has ambages ad posteros iure transmittere imprudentē, & libidinosum, ac facinorosum hominem ultionē sequi significabant, veluti umbra sequitur corpus: nam tametsi Deus vindictā aliquandiu differt, tamen multo est acrior postea perditis hominib. profligādis. Istud autem tanto fit facilius, quanto maiores facultates aliquis ad res præclare gerendas nactus fuerat. Nam qui nimium forma corporis gloriabatur, & in lasciuia acuebatur, quo pacto per formā non meruit perire? omnis enim rerum humanarum nimius amor perniciosus est imprudentibus. at nunc de Belidib. dicatur.

De Belidib. CAP. XVII.

NEQVE prætermittendæ fuerunt omnino Danaï filix, quæ illi poenæ apud inferos dicuntur esse addictæ, vt semper aquam ex amplissimo puteo hauriāt: neq; tamen vnquam ad oram putei plena cribra possint attrahere. Fuit autem Danaus Beli cognomento prisci filius illius, qui post Apidis mortem Isim uxorem duxit, quo tempore Cecrops Athenis imperauit. Hic vbi pulso Sthenelo Argiuorum Rege Argos occupasset ex Ægypto profectus, quinquaginta filias è variis mulieribus suscepit, quas ex aui Beli nomine Belidas postea nominarunt. Fama est propter similitudinem quandam, quam cum Ægypto fratre habebat Danaus, in Græciam profugisse: quod rara sit affinium & coniuكتورum beneuolentia inter principes homines, & ad eandem dignitatem aspirantium præfertim. Cum igitur Ægyptus filios quinquaginta haberet, cuperetque fraternam similitudinem aliquando compescere, satis aptam opportunitatem fore eius negotij conficiendi existimauit, si, cum totidē haberet filios, illas in matrimoniū suis filiis poposcisset. eius igitur preces non aspernatus est Danaus, sed nuptias magnificè parari instituit: verumtamen vel quia non crederet pollicitationibus, vel quia memor adhuc esset acceptæ iniuriæ, vel quia ab vno illorum mortem sibi imminere ab oraculo monitus fuerat, clam singulis dedit pugiones, quibus suos sponso, vbi dormirent, iugularent. Sortito igitur nuptiæ celebrantur, atque nomina filiorum Ægypti ista fuerunt: Agenor, Ægius, Alcis, Alcmenon, Agaptolemus, Argius, Archelaus.